

mest effektive måde at gå til kamp mod racistisk- og antisemitisk propaganda på.

Vi finder det også mest hensigtsmæssigt, før vi tager endelig stilling, at lytte til de eksperter, vi har indkaldt til høringen på mandag. Men både ud fra et frihedssynspunkt og et juridisk synspunkt er vi meget skeptiske over for dette forslag.

Venstre er som liberalt parti helt naturligt meget optaget af vor forfatnings frihedsrettigheder. Ikke mindst ytringsfriheden er jo helt afgørende for, at vort demokrati kan fungere. Hvis vort demokrati ikke kan tåle ytringsfrihed og dermed fremsættelse af yderliggående meninger, men at vi tværtimod er nødt til at kriminalisere bestemte meninger, så er demokratiet ilde stedt.

Vi mener i Venstre, at en åben debat er det bedste værn mod myter og usandheder. En undertrykt debat er derimod den sikre vej til utilfredshed og på længere sigt uro, og det er bestemt ikke til gavn for f.eks. flytningesagen, tværtimod.

Enhver frihedsbegrænsning rummer en dyster risiko: hvor mange andre begrænsninger vil man så ikke kunne begrunde på den samme smukke måde?

Når jeg selv for første gang i mit liv har deltaget i en demonstration mod nazismen i min egen valgkreds i Greve Kommune, og når danske borgere af vidt forskellig politisk observans forskellige steder i Danmark i disse måneder er begyndt at gå i demonstration mod nazismens forrykte og uhyggelige ideer om raceoverlegenhed, viser det danske folk dermed, at man med demokratiske midler ønsker at formulere afstandtagen fra og foragt for de nazistiske kræfter, der om nødvendigt med vold vil omstyrte samfundet, og som vil forhåne og øve vold mod etniske mindretal.

Et stærkt og gammelt demokrati som det danske er naturligvis netop så stærkt, at vi ved argumentationens kraft kan værgе os imod den nazistiske gift. Nazisterne skal have at vide igen og igen, at de er uvelkomne, at de er foragtede, og at vi ønsker at tage diskussionen med dem, hvis de i øvrigt tør.

Hvis vi danskere ikke kan klare os uden indgreb i ytringsfriheden, så tror vi selv for lidt på vort demokrati og på den åbne debat. De mange demonstrationer er jo netop et led i den åbne debat, og jeg tror, at megen omtale af de mange demonstrationer og de mange læserindlæg kan få endnu flere til at interessere sig for og forstå,

at det altså ikke er ligegyldigt, hvilke holdninger og hvilket menneskesyn der skal være herskende i vort land.

Vi skal lægge afstand til enhver undertrykkelse af andre mennesker, hvad enten denne undertrykkelse gemmer sig bag nazisme, kommunisme eller voldelige såkaldte autonome. Vi skal lægge afstand til enhver spire til fremmedhad og tværtimod helt åbent og naturligt kunne diskutere med og om alle, der bor i vort land uanset hudfarve, tro og etnisk oprindelse.

Det er helt forkasteligt og uforståeligt, at man et halvt hundrede år efter udryddelsen af millioner af jøder stadig kan iagttage en snigende og måske endda voksende antisemitisme i den vestlige verden.

Det er farligt, det er modbydeligt, og det er holdninger, Venstre på det skarpeste må tage afstand fra. Det er holdninger, der skal mødes med modsigelse og afstandtagen igen og igen; men aldrig med vold og ikke med forbud mod egentlig meningstilkendegivelse.

Det er vore argumenter om frihed og ligeværdighed, der skal overbevise de svage sjæle. Det er vort engagement for demokrati og for frihed og for lige muligheder, der skal bekæmpe demokratiets allerværste fjende: Vor egen ligegyldighed.

Vold og straf overbeviser hverken den fanatiske eller den ligegyldige. Men vi skal turde tro på, at vort demokratiske engagement i ord, skrift og tale betyder noget. Ikke blot vi politikere, men hele det danske folk må igen og igen udtrykke afstandtagen, væmmelse og foragt over for overgreb på vort demokrati og på etniske mindretal.

Demokrati er samtale, demokrati er meningsbrydninger, men det fordrer, at enhver borger kender sit ansvar og deltager aktivt i debatten, så nazisme og voldelig autonomi aldrig lades i fred. At holde den debat i kog er også Folketingets opgave.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Socialdemokratiets ordfører i denne sag, hr. Poul Qvist Jørgensen, satte jo fingeren på punktet ved at gøre opmærksom på – hvad jo alle ved – at ytringsfrihedsparagraffen i vores grundlov ikke giver uindskrænket ytringsfrihed.

Som hr. Poul Qvist Jørgensen citerede, er ytringsfriheden og retten til på tryk, tale, osv. at fremsætte sine tanker altså under ansvar for